

(המשך מעמוד 15)

דמתה להזמנת ילד סורר לחדר-המנהל. רבין עצמו מיהר לתרוץ את העניין. הרי הוא הסכים לבוא לפני סוף הקייץ. אצל האמריקאים נגמר הקייץ באמצע ספטמבר. אין זו בעייה פוליטית, אלא של מזג-אוויר. אולם גם הסבר דחוק זה לא היה יכול לשנות את התמונה.

אין סבלנות. הדמות המרכזית בתמונה היא הנרי קסינג'ר. מנוי וגמור עימו לשיג במהרה הסדר שיבטיח את האינטרסים האמריקאיים במרחב. ימנע ועזועים חדשים למשך שנים רבות.

אין לקסינג'ר זמן רב. לפי שעה זקוק לו הנשיא ג'ראלד פורד, ויש לו חופשי פעולה רב. אך ושינגטון מלאה אינטליגנציה, נוצרים בה ריכוזי-כוח חדישים, ואין קר סינג'ר יכול להיות בטוח שימשיך בתפקידו לאורך ימים, ובודאי לא אחרי הבחירות הבאות לנשיאות, בעוד שנתיים ורבע.

לכן יש לו לוח-זמנים, הסבלנות שלו לתכסיסי ישראל הולכת ופוחתת, וסינג'רנו כלפיה נעשה נוקשה יותר. למעשה הוא אומר לממשלה: אתם יכולים להיאבק על דיעותיכם במשאומתן, אך אינכם יכולים לעצור את המכונה. ובסופו של דבר, אני אקבע, כבורר, מה עליכם לתת, ומה לא.

באלונים. מכונת-ההסברה הישראלית הפריחו השבוע כמה באלונים, לניסיון. אחד מהם: ישראל תסכים לנסיגה לאורך הירדן, אך הנסיגה לא תבוצע אלא כעבור זמן ניכר, ביוזמנית עם הנסיגה הבאה בסיני, שעליה יש לנהל שוב משאומתן. בינתיים לא יהיה צורך בבחירות. באלון אחר: בכל זאת יוקדם העניין המצרי, ואלו המשאומתן עם ירדן יתחיל, אך לא יסתיים.

ג'רה שקסינג'ר עצמו התייחס לכל הטכסיסים האלה בביטול. הוא נוהג במכור בית. ולישראל אין ברירה אלא לתפוס בה טרמפ. מצב זה נעוץ ביחסיה-הכוחות — ואין לקסינג'ר אמת-מדיה אחרת לניי-הול מדיניות.

תלמידי מופיעים. למראית-עין, החלה הדמות של שרה-החוק האמריקאית משה תנה בודעת-הקהל הישראלית. הקאריקטור רות תיארו אותו כסוכן ערבי. המאמרים תפשוהו. לנועת-החרות החליטה לשגר מישללת לארצות-הברית כדי לחתור תחתיו. סקריידעת קהל הראו שפופולריותו ביש-ראה ירדה.

אך מאחורי התנועות האלה נשארה עובדה פסיכולוגית מכרעת: האורח הישראלי עדיין רואה בו את האיש אשר ימנע את המלחמה הבאה, ואשר יעלה את ישראל והערבים על הדרך לשלום שאין הם מסור גלים להגיע אליו לבדם. הדימוי של מנהל בית-ספר, המזמין אליו תלמידים מופיעים, אינו מופרך לגמרי.

פוע

רצח בדם קר

שני הישישים נחנקו באכזריות

שאין שנייה לה, ברצח

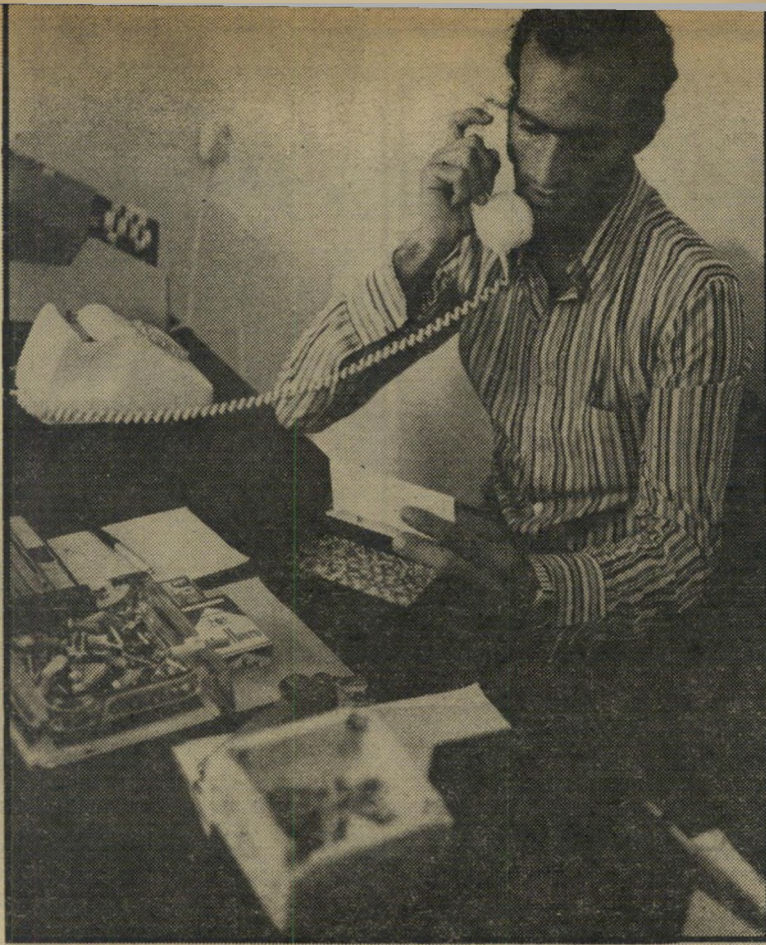
שני ראיה מתוכנן היטב אך

הסר מניע

האחים ז'אק (18) וגבריאל (24) ביטון, ניסו לבצע את הפשע השולם. רצח בני הווג הישישים שמואל בן 80, ואשתו רגינה בת ה-72, הוריה של הגברת רעיה יגלום, נשיאת ויצ"ו העולמית, הוגדר על ידי חוקרי המיטרה כאחד ממעשי-הרצח האכזריים ביותר שאירעו אי פעם בישראל. אך לא היתה זו הפעם הראשונה ששני האחים עברו על החוק. קדמה לה שורה של הפעולות הרמיות ערמומיות וחסרי-מצפון. אך גם הפעם, כבפעמים הקודמות, לא עלה בידי האחים להערים על המיטרה.

כבר מתחרת הרצח עלו חוקרי-המיטרה על עקבותיהם, עצרו אותם כחשודים בביצוע הפשע המחריד.

מעשיו מירימה והונאה. בחודש ניר במב"א אשתדק נעצר האח הבכור, גבריאל (ג'גבי) ביטון, כחשוד באירגון מיבצע התרמה כזוב למערכת-הביטחון. בבית המישפט טען נציג המיטרה, כי ביטון הזמין 5000 פנסקי-התרמה, שהכילו קבלות על שם מישרד-הביטחון, בעוד שההתרמה נועדה לצרכי התעשרותו האישית של האח. שנתיים קודם-לכן עברו האחים ביטון כמפזיץ קולטיים ללימוד השפה האנגלית. עז-מרתה החלו לזרום למיטרה ולמועצה להגנת-הצרכן תלונות מעולים חדישים, שי טענו כי הוחתמו במירמה על תקליטים

השוד-ברצח גבי ביטון

האח הצעיר עזר

בשווי של מאות לירות. בתלונות נאמו, כי האחים ביטון הציגו עצמם בפני העולים כנציגי מישרד-החינוך והתרבות, ואמרו להם כי הם מקבלים את התקליטים ללא כל תשלום, אך למרבה הפתעתם, הסתבר לחותמים התמימים כי הוחתמו על שטרות-חוב, לא על טפסי-קבלה כפי שנאמר להם.

סירפור במישרד-היכריות. בחור-דשיוני 1974 גילה העולם הזה (1920), כי האחים ביטון מנהלים שני מישרדי שידוכין והיכריות, בפעילותם במישרדים אלה גבו האחים מאות לירות מגברים נשואים, תמורת הבטחות למסור להם כתובת של נשים בודדות, המעוניינות בבילויים אינטימיים. הגברים הנשואים מניין הפונים אליהם למטרה זו היו משלמים 250 ל"ל לשנה, עבור אספקה של מיספרי-טלפון של הנשים המעוניינות ב,היכריות בלתי-שיגרתיות".

הגברים היו מתקשרים אליהן, לפי מיספרי-הטלפון שסופקו להם על-ידי האחים ביטון, היו קובעים שישות, ומצפים לבילויי חיים, כמובטח. אלא שאן ציפתה להם הפתעה. למרבית אכזבתם, כאשר עמדו כבר לממש את הבילוי המובטח, היו העשרות מציגות בפניהם דרישה מפורשת: 100 ל"ל רות עבור המעשה.

חקירת העולם הזה גילתה אז, כי במרבית המקרים לא היו אותן "נשים בודדות מעוניינות" אלא יאניות, שעבדו בשיתוף כסף מן הגברים הנשואים המרומים, בעיקבות פירסום אותה כתבה, לפני כחודש, נעצר גבי ביטון על-ידי המיטרה, ונאשם בהונאת לקוחותיו. אחרי חקירה, שוחרר בערבות של 8000 לירות.

פשע מתוכנן לפרטי. ביום השני השבוע נעצרו האחים ביטון שוב. הפעם הועלה כנגדם חשד ברצח — מן הפשעים המחרידים ביותר שידעה המדינה מימיה. בבוקר יום שלישי גילתה המיטרה את גופות זוג הישישים, שמואל ורגינה חורש, גופתו של הישיש נתגלתה בדירת הווג שברחוב רמברנדט 4 בתל-אביב, גופתה של אשתו, רגינה, נמצאה בדירה אחרת הייכת לבני-הזוג, ברחוב שילה 3, בקירבת מקום. דירה זו הוחזקה בשכירות על-ידי האחים ביטון.

ערב קודם-לכן הלכה רגינה חורש לדירה שברחוב שילה, לשוחח עם דיירתה, להודיע כי אינה מוכנה להתמין עוד על שיפרעו את שכר-הדירה שהיו חייבים עבור החודשים האחרונים, בסך 2,000 לירות. עובדה זו נודעה למיטרה לאור שיתוף-טלפון שניהלה הנרצחת באותו ערב עצמו עם בת-אחותה. היא סיפרה לאחייניתה כי ככוונתה לגשת לסדר עניינים עם דיירתה.

רפ"י במפלגת העבודה, קפץ כנשוד-נחש: "מה פתאום הוא מצביע?" קרא בקול, "הוא לא חבר-מרכז!"

קריאתו של וויסמונסקי כוונה לעבר ראש-הממשלה יצחק רבין, אשר ניגש לאחת הקלפיות, בעת ישיבת מרכז מפלגת ה"עבודה, ביום החמישי האחרון, והטיל לתוכה מעטפה ובה פתקי-הצבעה. הצבעה היתה על בחירת מוכר מיפ"לגת העבודה, והתחרו על תפקיד זה שני מועמדים עיקריים: מאיר זרמי וישראל גרנית, אליהם הצטרף מועמד שלישי, מאיר אוהד, אולם אפילו שלושה הקולות הבודדים להם זכה אוהד בהצבעה (ביני-הם אחד של-עצמו), עוררו הפתעה רבה באולם.

רבין לא חבר. לוויסמונסקי וחבריו היה ברור לחלוטין עבור מי הצביע ראש-הממשלה. רבין הודיע קודם-לכן כי הוא תומך חבר קיבוץ מעייני-צבי, מאיר זרמי, מועמד הגוש של מפא"י, לעזמת חבר מפא"י אחר, אל"מ (מיל), ישראל גרנית, אשר בעיקבות תמיכתו בחדשים האחרונים במשה דיין ושימעון פרס, זכה באהדת אנשי רפ"י.

עד כמה שנשמע הדבר משתה באותו רגע, הרי ראש-הממשלה אינו חבר מרכז מפלגתו שלו. רבין היה משך שנים רבות איש-צבא, ומיד אחרי פרישתו מצה"ל נסע לווינגטון, שם שירת כשנריר ישר-אל.

כל אותה עת לא היה רבין מעורה ב"חיים הדיפלומטיים במדינה, למרות ש"שלה מדיפעם מווינגטון "איומים" על רצונו להיות שר בממשלה. הוא אף לא שוייך באופן רישמי לאף אחת מהחטיבות המרכיבות את מפלגת העבודה.

נטייתו, ההיסטריות כמעט, לאחדות-העבודה, היו ידועות לרבים, אולם עם הצטרפותו למערך הוא התקבל דווקא על חשבון המיכסה של מפא"י.

חברי מרכז מפלגת העבודה נבחרים על-ידי ועדת המיפלה, ויצחק רבין אפילו לא היה מועמד למרכז מועלם.

מבט ברישומי ועדת-הקלפי הראה, כי שמר של יצחק רבין נוסף לרשימה המודפסת בכתב-היד, מישו במיפלגה חשב כי סא יתהיה יפה אם מוכר המיפלגה לא ייבחר גם על-ידי ראש המיפלגה, ו"תיקן" את הרשימה במיידיו.

הבחירות לא נפסדו. השמועה על הבחירה הבלתי-חוקית שנעשתה על-ידי ראש-הממשלה, נפוצה עד-מהרה באולם בית ארלוזורוב (תיאטרון האוהל לשעבר), בו נערכה ישיבת המרכז. השמועה הגיעה אף אל המועמד שלא נבחר, ישראל גר-נית, וחסידיו הגוש במפא"י חששו שמא יפנה גרנית, אחרי תבוסתו, אל מוסדות הביקורת של המיפלגה ואפילו לבית-המישפט העליון, וידרוש לפסול את הבחירות בגלל הצבעתו הבלתי-חוקית של ראש-הממשלה.

פרשת רבין היתה האירוע המעניין היחיד בישיבה זו של מרכז המיפלגה, בעוד ששיבות מוסד זה הן בדרך-כלל סוערות, ואווירת מוכירה קירקס כפרי ציבעוני, הרי מעוט המשתתפים בישיבה האחרונה, והתוצאות הברורות-מראש של בחירת המזכ"ל, גרעו מהמתח.

בעוד שעם פתיחת הישיבה נכחו בה כ-400 צירים (מתוך למעלה מ-600), הרי מייד אחרי הבחירה, שעוד לפני פירסום התוצאות, ירד מיספרם לפחות ממאה.

חריג אחר היה הופעתו של מאיר אוהד, המועמד השלישי למישרת המזכ"ל, אוהד, איש יחסי-ציבור מבצעתים, חילק לחברי המרכז חוברת ובה צילומי קיטעי-עיתונות ומיכתבים המזכירים את שמו. בין השאר **המכונה פעלה היטב.** אם לאוהד לא היה כל סיכוי להיבחר, גם לגרנית כך, גרנית, איש מפא"י, מי שכהן באחד ה"תפקידים הבכורים של המיפלגה, תפקיד המזכיר האירגוני, החליט להתמיד במי-רוץ, למרות שהיה ברור לו, ולכל תומכיו, שהפעם זה לא יילך.

הגוש ומפא"י ההיסטורית, יחד עם אנשי ההתיישבות וחברי אחדות-העבודה, החליטו למנוע חרדה של הרגע האחרון, כפי ש"היה הדבר בהתמודדות בין יצחק רבין לשימעון פרס, על תפקיד ראש הממשלה, והפעילו את המכונה המוכרת והמשוכנת היטב, למען בחירתו של מאיר זרמי. אנשי מפא"י רואים בתוצאות אלה את התגבשותם המחודשת, ואיחוי מסויים של הקרע בינם לבין אחדות העבודה, ואילו אנשי רפ"י, שעמדו מאחורי גרנית, טועני-גם כי ההפסד אינו גורא כל-כך, משום שאחרי הכל, גם גרנית הוא ממועמדי מפא"י, ולא משלהם.

מיפלגות

כך נבחר המזכ"ל

ראש-הממשלה יצחק

רבין אינו חבר מרכז

המיפלגה — וככל זאת

הצביע בבחירות למזכ"ל

יעקב ("יענקל'ה") וויסמונסקי, מאנשי הסכך אלא בדרך של רצח כפול. ייתכן גם, שהניחו כי יצליחו להימסר מן הגופות לבין המעשה, ולהינקות מאשמה. המיטרה, מצידה תבקש שכנימה, כצעד ראשון, להביא את החשודים-ברצח לבדיקה פסיכיאטרית.